

50 gold. prodal. Ker pa ni bilo od nikogar nobenega kupca, je mislil in mislil, ali bi se ne dalo saj kamnje z dobičkom porabiti. Preiskuje in preiskuje in glej! zaklad najlepšega kamnja za zidarstvo najde. Kmalo se najdejo kupci; ponujajo mu dva, tri, pet do deset tavžent goldinarjev za lom, pa ga noče prodati, dokler se mu ne ponudi družba, ktera mu sozida lepo hišo, lom in vožnjo kamnja iz svojega dnarja plačuje in si za prodano kamnje samo polovico tega prideržuje, kar za-nj dobí; druga polovica skupljenega dnarja je lastnikova, ki je nenadoma obogatel, ker ima „dnarja kot peska.“

Iz Tersta. V Terstu je počil unidan gazometer, to je, tista naprava, v kateri delajo gaze ali sapo za mestno svečavo. Lampice po ulicah so ugasnile za par dni, pa že spet gorijo; škoda te nesreče pa znaša okoli 5000 fl.

Iz Ljubljane. * Nova družba, ki je prevzela gospodarstvo dunajsko-teržaške železnice, je za prihodnje leto zvišala tarifo za vožnjo nekterega blaga. Najhuje je poskočila vožnina premoga (Steinkohle). Zdaj se plačuje za dunajski cent pol krajca, ako se premog ne pelje čez 20 milj, in ta nizka vožnina je bila za kupčijo krajnskega premoga velika dobrota. Novi gospodarji so pa postavili ceno na 1 nov krajcar za dosti lažji colni cent, — tedaj so poskočili s tarifo skor čez 28 odstotkov (percentov). Kako huda bo ta dražja vožnina zlasti naš krajnski premog zadela, je jasno kot beli dan — pravi „Triester Zeitg.“ Iz Štajarskega ali drugih še daljih krajev se že tako ni splačevalo premoga v Terst voziti, ker v Terstu imajo dovelj dobrega angleškega premoga po ceni; krajnskega, čeravno je slabši memo angleškega, se je pa vendar spečalo veliko (samo pretekli mesec se ga je zvozilo blizu 20,000 centov v Terst), ker mu je zavolj nizke vožnine bila cena nizka. Al tudi temu je visoka tarifa zaperla zdaj vrata teržaške in morje; zakaj kdo bode vprihodnjič skor za tretji del dražji krajnski premog kupoval, če ima angleškega boljšega in cenejšega pred nosom. Če novi gospodarji teržaške železnice ne odjenjajo s prenapeto tarifo, ne bo škoda le za Trebovlje, Zagor in Hrastnik velika, tudi za železnico samo ne bo to dobiček, ker bode imela dosti manj vožnje, če ne bojo premoga vozili več v Terst. — Gazometer za našo mestno svečavo pride nek blizu kolodvora in gosp. Ambrož-evega suhega mlina. — Važno novico imamo povedati vsem, ki imajo kake tako imenovane dvapercentne „transferte“ iz francoske vojske, da jih bojo mogli zamenjati v druge petpercentne obligacije. — Po cesarskem sklepu kantonska gosposka iz Zatične ne bo prišla v Višnjogoro, ampak ima ostati v Zatični. — V zgodovino ljubljanskega mesta leta 1858 imamo zapisati še veliko svečanost, s katero so na sv. Štefana dan po željah Št. Jakobškega gosp. fajmoštra iz Rima v Ljubljano prepeljane in začasno v cerkvi pred mostom shranjene ostanke sv. mučenca Feliksa iz te cerkve prenesli v Št. Jakobško cerkev. — Sklenjemo pa ljublj. „novičarja“ s potožbo gerdga vremena, ki so ga nam prinesli božični prazniki, in ktero poterjuje, kar smo po večletnih skušnjah o letošnji zimi prerokovali. Bog daj, da bi se ne spolnil pregovor, da „božični dež vzame rež!“

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. Unidanja govorica, da se bode deržava in dunajska banka skorej pogodile, prihaja dan na dan verjetneja; sliši se namreč, da bo izdala cesarska vlada za sto milijonov gold. majhnih bankovcev; ostanek pa, ki ga bo imela še banki plačati, bo poplačala z obligacijami zemljišne odveze. Od druge strani se pa sliši, da se bode izdalo papirnatega dnarja deržavnega zaklada po 5 in 1 gold. za 200 milijonov, za ktere bodo porok cesarske grajšine in druge cesarske posestva,

ktere se bojo banki zastavile. Kolikor se bo teh poprodalo, za toliko se bo zakladnega papirnatega dnarja nazaj jemalo.

— Štempeljske marke se morajo po ministerskem ukazu na papir pritisniti, preden se štempeljnu podverženo pismo piše, in vsaka štempeljska marka, ktera se pozneje na pisanje sama pritisne, ne velja nič več kot marka.

— Vladni list „Oesterr. Corr.“ tolaži ljudi, ktere je ojster §. 13 nove rekrutne postave preveč prestrašil, ter pravi, da so presvitli Cesar ukazali tistim komisijam, ktere bojo imele oprosteno mladenčev od vojašine razsojevati, da morajo rahlo ravnati s predpisom omenjenega §. 13 in kar koli je moč gledati na posebne družinske okoljštine zlasti tam, kjer gré zares za edinega sina kake družine.

— Unidanja novica, da so presvitli Cesar novo občinsko (srenjsko) postavo že 2. dan t. m. podpisali, ni res; „Frank. Jour.“ pravi, da so omenjeni dan le pravila poterdili, po kterih se ima nova postava še le izdelati.

— Pervi dobitok (loz) deržavne loterije za dobrodelne namene s 15000 cekini je bil na Laško prodan, drugi s 5000 cekini v Tridentu, tretji pa s 3000 cekini v Nussdorfu poleg Dunaja.

— Cesarski patent od 7. t. m. razglša postavo, s katero se varjujejo marke in drugi zaznamki fabrik in obertnij, da se jih ne sme nobena druga fabrika ali obertnija posluževati kakor sama tista, ki si jih je izmislila in jih ima za zaznamovanje svojega blaga. Potreba je bilo te postave za to, ker so včasih malo znane in malo obrajtane fabrike ponarejale ptuje marke in tako kupce sleparile.

Iz Benetk. Iz Benetk se piše, da major Dupoisat, lastnik večkrat imenovanega kamna, je obnorel.

Iz Moravskega. V Trebiču je 29. oktobra 28 let stara žena hčerko rodila; devet dni preteče, kar ji prinese sreča 7. novembra ob devetih zjutraj še krepkega fantka v potojčkih. Pač redek prigodek, da bi dvojčki tako počasi eden za drugim se na svet izmotali!

Iz Ogerskega. Rodoljub, da malo takih, je Oger baron Sina, ki je te dni ogerski akademii v Peštu daroval 80.000 gold., s kterimi naj se kupi lastno poslopje. Baron Sina je sicer res sila bogat mož, al koliko je že on daroval svoji domovini! Pa tudi drugod imamo premožne, čeravno ne tako bogate ljudi, kteri pa ne darujejo ne cemporca svoji domačiji. Exempla sunt odiosa!

Iz Rusije. Kmetje kovniške okrajine so pred nekimi tremi mesci v cerkvah prisegli, da ne bodo več žganja pili, in so to svojo obljubo doslej terdno spolnovali, dasiravno so v nekterih krajih ceno žganja znižali in kerčmarji kmetom mreže nastavljali kar koli so mogli. V nekterih kerčmah, kjer so pred po 60 véder v enem mescu vodke potočili, ne stočijo zdaj ne petih. Zavoljo tega je več posestnikov, kteri so žganje kuhali, moglo žganjarije zapreti. Ali pa priljubljena „vodka“ ne bo spodkopala dobrih namenov, ne vemo; to pa vemo, da je že mnogo taci družb in obljub splavalo po vodi. Navada železna srajca!

Iz Srbije. Iz Belega grada. Poslednji telegraf je prinesel iz Belega grada važno novico, da je sedanji serbski knez A. Karagjorgjević vladarstva odstavljen in namesto njega nekdanji knez Miloš Obrenović izvoljen. Kar se že pred ni skrivalo, da večina serbskega naroda ni zadovoljna s knezom Karagjorgjevićem, se je očitno pokazalo v začetku skupščine, ktero je 16. dan t. m. knez z nekako pobitim sercom odperl; molčé so ga sprejeli, ko je pervikrat v skupščino prišel; govoril je, — poslušali so ga molčé; — nehal je govoriti — in molčali so tudi. Za predsednika skupščine je bil izvoljen major Miša Anastasiević, za predsednika-namestnika pa načelnik Mihajlović: oba gorka prijatla rodovine Miloš-Obrenovićeve. Pomenki skupščine so se mirno

začeli o premembi postave skupščine, po kateri naj ona s starašinstvom vred ima postavodajavno oblast. Kaj se pa je dalje godilo, ni še na drobno znano; to pa je po telegrafnih naznanilih gotovo, da je skupščina 22. dan t. m. terjala, naj se knez odpove vladarstvu. Knez je na to poprašal poročnike (konzule) unanjih vlad, kaj oni o tej zadevi mislijo; al oni so mu odgovorili, da nimajo od svojih vlad nobene oblasti, o tem mu kaj določnega svetovati. Na to se je knez zvečer podal v turško terdnjavo. Vsled tega je skupščina drugo jutro kneza vladarstva odstavila, češ, da je deželo brez vladarja pustil in pobegnil; ob enem pa je starega Miloša oklicala za kneza serbskega ljudstvu, ki je ta oklic z velikim veseljem sprejel. — To je posnetek iz mnogih časnikov, ki razglajajo to važno premembo serbskega vladarstva, ki se je že dolgo kuhala. Kako se bo izmotal ta novi politični klopčič, bomo še le zvedili.

Iz Italije. Veliki knez Konstantin je položil 14. dan t. m. v Nici temeljni kamen pravoslavni cerkvi, ki je bila s prostovoljnimi ruskimi darovi tu sozidana.

Iz Nemškega. Iz Berlina. Deržavni zbor se bo začel 12. januarja prihodnjega leta.

— Iz Kasel-a. — 16. dan tega mesca smo imeli čudno prikazen na nebu. Vse je letelo proti „kraljevim ulicam“ in kričalo: „gori, gori!“ — in res se je vidilo, kakor da bi cela bližna vas Iringshausen goréla; tudi gasivnice so se že na pot podale. Pa kaj je bilo? Ogenj ne, ampak le rudeči sončni žarki so se tako svetlo in čudno uperli v omenjeno vas, da so bili viditi kakor najstrašnejši požar; pol ure je terpelo to nenavadno sončno bliščenje, potem pa je zginilo.

Iz Francozkega. Rusovski veliki knez Konstantin je prišel 20. dan t. m. v Pariz, čez 2 dni pa ga je spet zapustil. Pravijo, da je imel izročilo, prihod svojega cara v poglavno francosko mesto za prihodnje poletje napovedati. Kako dolgo že hodi Aleksander v Pariz!

— Iz Pariza. Kakor smo že zadnjič povedali, je višja sodnija res 21. dan t. m. sodila grof Montalembertovo pravdo. Sodivnica je bila polna, da se je vse terlo. Advokata Dufaure in Berryer sta ga spet zagovarjala; od 11. ure dopoldne noter do 8. zvečer je terpela pravda; razsodba pa je bila ta-le: Višja sodnija je zaverгла sodbo prve sodnije v tem, da Montalembert ni kriv napada na občno pravico voljenja in na pravice deržavnega vladarja, sicer pa je poterdila prvo sodbo; vsled tega je znižala kazen tako, da namesto 6 mescov je Montalembert obsojen v ječo za 3 mesce, in da namesto 6000 frankov globe ima le 3000 plačati. Po tem takem bo grof šel v ječo in bo plačal 3000 frankov, ker ne mara za pomilostenje cesarjevo.

— V Aubenas-u se je primerila 15. dan t. m. strašna nesreča. Hiša ondašnjega kositarja Armand-a namreč se je pogreznila in mu šest otrok v enem hipu pobila. Njega, njegove žene in najstarejšega sina ni bilo doma.

Iz Angležkega. Nič več se ne sliši, da bi bili poslednje tri dni še ktereга dolžnika družbe „Fenis“ zaperli; duhovni so v cerkvah začeli pridigovati zoper prekucijno početje in to je pomagalo.

Iz Moldove in Valahije. Rogovljenja še nikakor ni konca ne kraja, in boljarji se kavsajo, kakor se morejo. Moldovskemu kajmakamu Manu-tu je bila nedavnej, kakor smo že povedali, skozi okno bomba veržena; doslej se še nič ni zvedilo, kdo je to storil, pa kajmakamovi zoperniki terdijo in natolcujejo, da je kajmakam sam tako zaigral, da bi vsaj uzrok imel, tistem na vrat stopiti, kateri se za narodne pravice potegujejo.

Iz Amerike. Iz zedinjenih deržav. Tadanji

predsednik ljudo-vlade zedinjenih deržav je odperl ondašnji deržavni zbor s sporočilom, katero bo dalo v Evropi marsikomu kaj misliti.

Národne pesmi iz Liburnije.

Kako je u raju.

Šetali su tri Božji anjelci
Okol dvora smilene Marie.
Smilujte se, smilena Mario!
Podajte nami ključe od raja.
Gremo vidit, kako je u raju,
Mili Bože! ali je u raju lipo.
Na sred raja sede tri mlade divojke:
Jedna češe žute kite svoje,
Druga pere bela lisca svoja,
Tretja šije belu ruhu svoju.
Ka j' česala žute kite svoje,
Taj' sirote lipo očesala,
S tim je mlada raja zaslužila; —
Ka je prala bela lisca svoja,
Ta j' sirote lepo umivala,
S tim je mlada raja zaslužila; —
Ka je šila belu ruhu svoju,
Ta j' sirote lipo obukala,
S tim je mlada raja zaslužila.

Kako je u paklu.

Šetali su tri Božji anjelci
Mimo dvora smilene Marie.
Smilujte se, smilena Mario!
Podajte nami ključe od pakla,
Gremo vidit, kak j' u pakli gerdo.
V pakli gore tri mladi junaci:
Jednom gore noge do kolena,
Drugom gore ruke do ramena,
Tretjom gori telo do očima.
Kemu gore noge do kolena,
On je silom tuje blago zimal, —
Kemu gore ruke do ramena,
On je tukal oca starca svoga, —
Kemu gori telo do očima,
Je prevaril viru devojačku.

Zapisal J. Volčić.

 Današnjim „Novicam“ je s kazalom vseh važniških sostavkov vred pridjan tudi zavitek in glavni list po stari navadi. — In tako jemljemo slovó od častitih vseh bravcov svojih! Slovó to pa nam ne dela težkega serca, ker kmali spet, ako Bog dá, se bomo združili, — mi, da bomo pisali, Vi, da bote brali. Le staro leto gré tedaj h koncu, ne pa terdna naša volja, tudi v novem letu s pripomočjo rodoljubnih naših prijatlov vsem bravcom kar koli bo moč vstreči v vseh razdelkih, kateri so predmet našega lista. Če je obsežek letošnjega tečaja sopet tak, da bo vreden v bukve vezan in shranjen biti v versti svojih petnajsternih starejih bratov, nam je to najdražje vezilo!

Pogovori vredništva. Gosp. J. K—c v K. p: — Vaše vprašanje zavolj vlažnih hiš bomo skusili rešiti berž ko bo moč. Radi bi Vam spolnili tudi drugo prošnjo zavolj izhajanja „Novic“, pa ne gré, ker ravno za tega voljo, da tudi daljni naši naročniki, kateri največ časa za branje v nedeljah imajo, saj gotovo do nedelje dobivajo „Novice“ v roke, se nam berž izpervega, ko so začele enkrat v tednu izhajati, je ravno sreda naznanila za najpripravišni dan izhajanja; v saboto izdajane pa že drugi dan (v nedeljo) nikakor ne morejo biti povsod.